

ת ישעיהו יום היה נפתלי בוזגלו (35) עצור בידי המיטטרה כחשד לרציחתו של הילד חנן זגורי מטיבעון. כיום ה-91 שוחרר, מבלי שיוגש נגדו כתביאשום.

הרצח אירע ב-27 באוגוסט. בשעות הערב נעצר בוזגלו ושוחרר. שבוע לאַחר מכן נעצר שנית, אלא שהפעם לשי-לושה חודשים.

אחרי שהוארך המעצר בפעם השלי-שית, פירסם העולם הזה (12.10.88) כתבה על הרצח. שמו של בוזגלו היה אז אסור לפירסום.

כתב העולם הזה: "שעות אחדות אחרי שנתגלתה גופתו של הילד, נעצר החשוד בפעם הראשונה. אחרי שגיר-סתו נבדקה, שוחרר למחרת היום. שבוע אחר-כך נעצר שוב, ומאז הוא נתון כמעצר, כששמו נאסר לפירסום עליפי בקשת המיטטרה, מרועי".

עד עכשיו אין לשאלה זו תשובה

תקוע במחשבות שלי, במציאות המי-חורבנת הזו.

מיקלחת
מיס קרים

רצח הילד חנן זגורי (8 וחצי) אירע כיום שבו ברח האסיר המפורסם הרצל אביטן מכלא באר-שבע. הורקו רים הופנו לעבר בריחתו של אביטן, ולא לרצח.

אחרי שאביטן נתפס, פנתה התיק שורת לעסוק ברצח. תעלומה. בתחילה חשבו במיטטרה שמדובר ברצח "על רקע לאומני". בהלווייה הכי ריזו ה"ח"כ דאז אמנון ליון: "אינני יכול להאמין שיהודי, אפילו הוא איננו שפוי ברעתו, מסוגל לבצע רצח נתעב כזה". המיטטרה עצרה כמה חשודים, ששוחי ררו אחרי חקירה קצרה. טיבעון היתה שרויה בהלם. בחיפה וסביבתה אירעו שני מקריי

90 יום יותר מדי

רצח קורמים של נערים. הראשון הוא ישראל גולמן, שנעלם בספטמבר 1981. גופתו נמצאה יומיים אחר-כך ב-מידרוג'ואדי בשכונת נווה-שאנן. הוא היה בן 12 כשנרצח.

השני הוא דני כץ, שנרצח כשהיה בן 15, בדצמבר 1983, סמוך לביתו שבש-כונת-דניה.

רצח הילד חנן זגורי היה הרצח השי-לישי המיטטרה היתה תחת לחץ אדיר לפענח את הרצח במהירות. היא מיהרה להפגין פעילות וכוסרי-ביצוע. שבוע

אחרי הרצח נעצר נפתלי בוזגלו בשי-נית. כששוחרר הסתבר שלמיטטרה אין ראיות הקושרות אותו לרצח הילד.

"ניסו להוציא ממני הודאה בדרך פסיכולוגית", אומר בוזגלו.

בעיית העיקרית היתה ששכח את האליבי שלו ליום הרצח. "הייתי על תרופות, ולא זכרתי איפה הייתי באותו יום, ומה עשיתי", הוא אומר.

בניימישפתו סיפרו שהיה עימם במשך כל היום. לדבריהם הלך באותו בוקר יחד עם אחיותיו לבריכה. בשעה 2 בצהריים שב לביתו, התקלח ונה. בשעה 4 הלך לבקר אצל חבר, ובשעות הערב

ניסיונות-השיקום. "עדיף לי למות מא-שר לחזור לבית-חולים".

בדירת-החרר הצנועה שלו הוא מר-צא רגיעה זמנית. 51 שקל הוא משלם לחברת עמידר כרמי שכירות. 450 שקל לחודש הוא מקבל מהביטוח הלי-אומי. הכסף הולך בעיקר לסיגריאות קופי, שהוא מעשן, לבית-הקפה המקומי, שבו הוא מבלה בשעות-הצהריים, ול-החזרת חובות.

לפני שבועיים רכש מכשיר-טלוויזי-יה חדש כדי להפיג את כבדותו.

יש לו חלום: "תקנה ממני את הטל-וויזיה שלי, ואני נוסע לחוץ לארץ". מה יעשה שם? ממה יחיה? איך יסתדר? "אני כבר אסתדר. אקנה כרטיס לכיוון אחר, ואצליח להסתדר".

על קריית-טיבעון הוא אומר: "אני תקוע כאן, מרגיש חנוק. הייתי רוצה לעבור למקום אחר. בכל מקום יהיה לי יותר טוב מאשר פה."

"בשלב הראשון הייתי רוצה למצוא עבודה, לא משנה איזו עבודה. כאן אני

חדר משלו. "אני רוצה להיות רחוק מא-נשים", הוא אומר. "אנשים מפריעים לי. אני כבר בן 35, אני צריך כבר לחי-יות לבד ולהתחיל לעבוד, לסדר לי את החיים".

אדם בודד, חברים אין לו כלל. "כל החברים מלשינים, כולם עובדים עם המיטטרה", הוא אומר.

החיים לא היטיבו עימו. את ילדותו הוא אינו זוכר כלל. רק מתקופת-הצבא הוא זוכר פרטים. כשהיה בן 17 התגייס. הוא רצה להיות נהג צבאי, אך הצבא לא איפשר לו זאת. על-יכן נשלח להיות שר-מרלילה במיתקן צבאי בירושלים. הוא השלים שלוש שנות-שירות וחזר לטיבי-עון.

כבר בגיל צעיר לקה כנפשו. לא-אחת נשלח להסתכלות, ובילה שנים אחרות בבתי-חולים להולי-נפש.

דמותו נאה, ושיבה זורקת בצרעיו. מבחינה חיצונית קשה לראות שהוא מעורער בנפשו, אך ניתן לראות זאת בחוסר יכולת-הריכוז שלו, בהינתקות המוחלטת מהשיחה, בקפיצות מנושא לנושא.

הוא אדם רגיש, שבוע מהחיים ומי-

ברורה. במשך 90 יום ניסו לחלץ ממנו מידע או הודאה על ביצוע הרצח. בוזג-לו, אדם בלתי-יציב ומעורער בנפשו, חשב תחילה להודות שהיה במקום ב" יום-הרצח, כדי להוריד מעליו את לחץ החוקרים. אך הוא הצליח להחזיק מע"מ, וסירב להודות שהיה קשור בדרך כלשהי לרצח.

"ניסו להלביש עלי תיק", הוא אומר. כל פושע טוען שהוא חף-מפשע, אך בשלב זה מסתבר שבוזגלו אומר אמת. תוכנית-הטלוויזיה הבאה של בני-דור חוקר תנסה לשחזר את הרצח בקר-יית-טיבעון. המיטטרה מפנה לתוכנית זו בדרך-כלל תיקים, שהסיכוי לפענחם בכוחות עצמה קלושים ביותר.

אם כך, נשאלת שוב השאלה: אילו ראיות היו בידי המיטטרה, שהצדיקו את מעצרו של בוזגלו במשך 90 יום? מרוע, אחרי ששוחרר, הוצא נגדו צו-עיקוב-הציאה מהארץ? מרוע אין מניי-חיים לזו?

נגד בוזגלו תלויים ועומדים עתה שני מישפטים נוספים באשמת הסגת-גבול והעלבת עובדי-ציבור. האם העובי-דה שלפני שש שנים פצע שוטר היא

נפתלי בוזגלו (למעלה ולמטה) נחשד ברצח הילד חנן זגורי בטיבעון (במרכז). לבסוף שוחרר. מדוע ישב בכלל? מדוע ישב שלושה חודשים? מי פישל? על-חשבון מי?

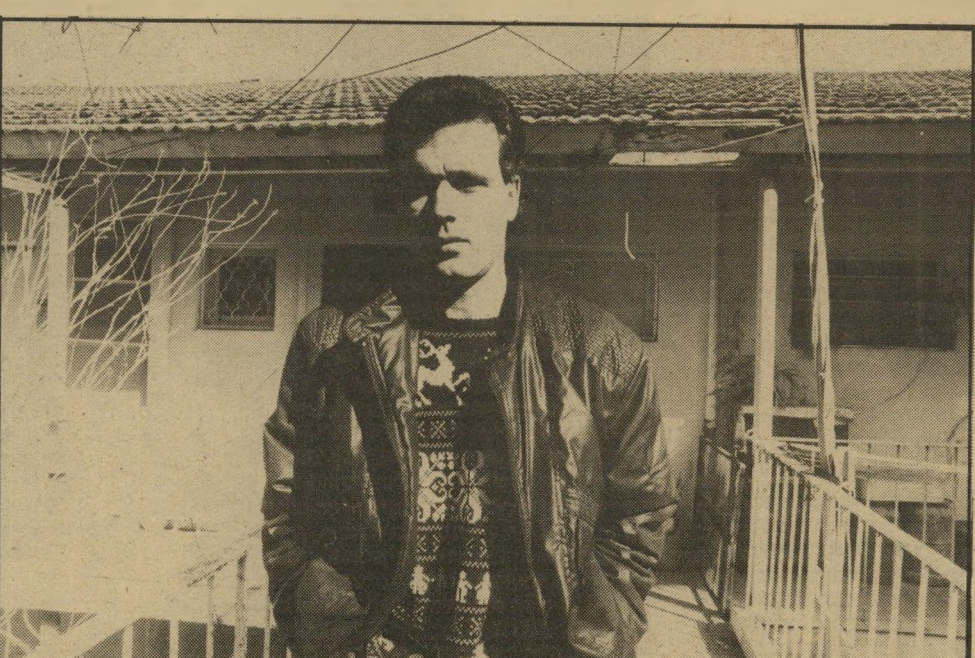
התכוון לבוא לאירוע מישפחתי. למיש-טרה היה חסר האליבי של בוזגלו בין הזמן שבו שב מהבריכה לבין הזמן שבו הלך לחבר. זו השעה שבה, לדעת ה-מיטטרה, נרצח זגורי.

שלושה חודשים הוא נחקר בידי צוות של שישה חוקרים. הוא היה עצור בתא, וזכה בתנאים נאותים, לבד מהי-עובדה שלא היו מים חמים כדי להתי-קלה. בשל מחלת הגרדת והתפתחות פריחה על גופו, נלקח לאישפוז בבתי-חולים במשך ארבעה ימים. בבית-החרי-לים פגע באחד השוטרים כשהשליך לעברו כוס, ושבר את אפו, אחרי שהי-שוטר ניסה לדוכבו.

לדבריו הוכח פעמיים בשעה שנהי-קר. נתנו לי מכות בכתף, אמרו לי שלא אשקר. לא שיקרתי, אמרתי את האמת.

חששו העיקרי של בוזגלו היה שהי-מיטטרה תנסה "להלביש" עליו את ה-תיק. "הייתי מטושטש במשך כל המעי-צר, הייתי חלש ואמרתי לעצמי: אולי אני באמת אגיד שהייתי במקום ואצא מזה, רק להגיד השוטרים כשהשליך לעברו כוס, ושבר את אפו, אחרי שהי-דבר כזה".

למרות ימיהם המעצר הארוכים, אין יומי עיני-דודר (המשך בעמוד 31)

בוזגלו לפני ביתו בטיבעון, אחרי השיחרור "אני לא זכרתי את האליבי שלי..."

המניעה אתה גלגלי המוטיבציה מיטטרת חיפה?

"כולם מלשינים"

רשעה 12 בצהריים. הנקישות על דלת דירתו של בוזגלו מעירות אותו משנתו. בחליפת-אימונית לבנה הוא פותח את הדלת, לא לפני שהוא מניח מים על הגוייה שבמיטבתו לקפה של בוקר. אצל בוזגלו אין היום מתחיל לפני שעה זו, וגם אז הוא מתקשה להעביר את זמנו עד שעות הערב, שכי-הן תמלא הטלוויזיה את חלל-הזמן הפ-נוי.

כבר מזה שנים רבות אינו עובד. למי-עשה לא עבר מעולם. בעיותיו הנפש-יות, חוסר-יכולתו להתמיד, העיסוק המתמיד בריכאונו הנפשי — כל אלה מונעים כבדו מלצאת לעולם, להיכנס לחברה כאדם מתפקד.

סדר-היום שלו קבוע. "אני קם בשעה 12 בצהריים, בערך, מנקה קצת את הב-ית, מתלבש, הולך להורים שלי לאכול ארוחת-צהריים, מסתובב קצת וחוזר כי-ערב לראות טלוויזיה".

לדירת-החרר בשיכוני-עלייה בטיבי-עון הוא נכנס רק לפני שבועיים. לפני שנעצר גר בדירת חוריו, שם היה לו